

**TOP
SECRET**

A behálózott első szabadon választott magyar országgyűlés I.

2010 március 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

1990. május 2-án délelőtti 10 órakor a BM III. Állambiztonsági Főcsoportfőnöksége III/III-as csoportfőnökségének - a belső reakciót és szabotázsot elhárító politikai rendőrség - volt vezetői elégedetten tekintettek végig az első szabadon választott magyar országgyűlés képviselőinek padsorain.

Igyekezetük nem volt hiábavaló: a 386 megválasztott országgy?lési képvisel? között ott volt az a hirtelenjében összeszámolt, **legkevesebb 25 állambiztonsági hálózati személy, akiket oda küldtek vagy akik küldés nélkül is jól érezték a hallgatolagos támogatást, nem különben azok, akiknek már volt valamilyen kapcsolatuk a titkosszolgálatokkal, mégis morális gátlás nélkül, veszélyérzetüket némiképp elaltatva t?ntek fel a másik oldalon valamely rendszerváltó párt színeiben.** A Cég volt vezet?i persze tudták, hogy a 25-ös létszám valószínűleg nem teljes, mert nem voltak információik a katonai hírszerzés és elhárítás hálózatához tartozókról, s?t, valójában a III/I-es csoportf?nökség operatív és hálózati nyilvántartásáról sem, mert a hírszerzés, a III. F?csoportf?nökség elitje azt mindig külön tartotta nyilván, mint ahogy a számítógépes nyilvántartásból, a mostanában üzemképessé tett mágnesszalagokról is lementette saját nyilvántartását a jogutód Információs Hivatal 1990-ben, s a mai napig hozzáférhetetlenné tette a másolatot örz? winchestert, amely pedig hiteles, hisz a törzspéldányt is ?k készítették a rendelkezésükre álló 5-ös kartonokból és a hálózati anyagokból. (1. sz. melléklet)

Antall József vizespoharában pezsg?. Balján: Ilkei Csaba, jobbján: Fodor András Attila

Semmilyen törvény, jogszabály nem állt útjában a titkosszolgálatok korábbi vagy a Nemzetbiztonsági Hivatal és az Információs Hivatal 1990. február 14-i megalakulása után is további szolgálatokat vállaló volt hálózati embereinek (ügynök, titkos megbízott, titkos munkatárs), a T. Ház átmenetileg sem állított semmilyen sz?r?t, a pártok többsége pedig el?zetesen a képvisel? jelöltek úri becsületszávára hagyatkozott, esetlegesen **moralizáló** vagy etikai közhelyeket tartalmazó nyilatkozat kitöltésével is beérte arról, hogy a leendő képvisel? nem volt úgymond "ávós, karhatalmista vagy besúgó."

Az aláírásoknak nem volt súlya, az érintettek nem alaptalanul bizakodtak múltjuk **ellen?rizhetetlenségében**, s abban, hogy nem lesz semmi bántódásuk. Kilencven évre akarta zárolni a február 14-ig keletkezett hálózati anyagokat és a tovább nem foglalkoztatott hivatásos állomány iratait - a volt karhatalmisták tevékenységére vonatkozó iratokkal együtt - egy törvényjavaslat, melyet Fodor István, Király Zoltán és Pozsgay Imre nyújtott be az els? szabadon választott országgy?lésnek. Emlékszem, amikor 1990-ben a 13 tagú Nemzetbiztonsági Bizottságban fel akartuk fedni a négy beépített hálózati személyt, ("**Havasi Zoltán**" MDF, "**Nagy László**" MDF, "**Palotás János**" FKGP, és "**Magyar Károly**" KDNP.), s egy nyilatkozatot készítettünk el? arról, hogy soha semmi kapcsolatunk nem volt az állambiztonsági szervekkel, a bizottsági ülésen mindegyik jelen lév? érintett szemrebbenés nélkül, némi vállrándítással aláírta azt. (2. sz. melléklet)

A rendszerváltó történelmi pártok egyes vezetői nem tudta a közvélemény, hogy kell? számú út?kártyáival kézben tartja ?ket "A Cég". Például: **Pártay Tivadart**, a Kisgazda Párt örökös elnökét, aki már 1948-49 fordulóján, kihallgatását követ?en informátori feladatokat vállalt az ÁVH helyettes vezetőjét?, Sz?cs Ern? ezredest?; ennek ellenére letartóztatták és Kistarcsára majd Recskre vitték, ahol 1952-ben beszervezte az I/4 osztály "**Budai**"/"**Buday**" fed?néven, s 1956 november 25-én már az els? besúgó jelentését adta az új hatalomnak, majd 1965-ig a párt legbizalmasabb tanácskozásairól, vezető köreir?l és kiút keres? terveir?l tájékoztatta a politikai rend?rséget. **Keresztes Sándort**, a KDNP els? elnökét el?bb 1957 szeptember 30-án szervezte be a BM Politikai Nyomozó F?osztályának II/5-a alosztálya, majd 1974 július 24-én a III/III-1-a., az egyházi elhárítás; 1990-ben országgy?lési képvisel?, az alkotmányügyi és a nemzetbiztonsági bizottság tagja, de szeptemberben - megóvandó az esetleges itthoni támadásoktól és nemzetközi egyházi kapcsolatait hasznosítandó - gyorsan elküldik vatikáni nagykövetnek, akkreditálva a Máltai Lovagrendhez is; visszatérve 1994-98 között azonban ismét ott van a parlamentben, el?bb a KDNP majd a független frakcióban, a külügyi bizottság és az emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottság tagja.

Felkészületlenség, tájékoztatlenség

Teljes felkészületlenség, tájékoztatlenség 1990 tavaszán, a bemondásra történt nyilatkozatokat nem ellen?rzi senki, a pártok vezetői nem tudnak, de nem is nagyon akarnak tudni semmi biztosat képvisel?ik állambiztonsági múltjáról, nem szervezik meg hiteles önvédelmüket, a tények dokumentálható feltárása érdekében apparátusaik kés?bb sem folytatnak levéltári kutatásokat; néhány, a holdudvarukban mozgó történészre id?nként kurzus jelleggel támaszkodnak, változó aktuálpolitikai érdekeik szerint. 1990 májusától már m?ködik a polgári titkosszolgálatokat felügyel? államtitkár, majd tárca nélküli miniszter, de még a következ? ciklusokban is könnyedén beszivárog egy-egy hálózati ember, s?t szigorúan titkos állományú tiszt is a parlamentbe, például: **Tóth István** ("Faragó János" tmb.) MDF, Szolnok megye, III/III; **Szita Károly** ("Krakus Péter" tmb.) FIDESZ, Somogy megye, III/II; **Boros Imre** D-8 -as SZT-tiszt, III/II-es f?operatív rend?r százados FKGP, MDF, független, az Orbán kormány minisztere, vagy "**Sziklay**" informátor, FIDESZ-KDNP, a katonai elhárítástól. Az MSZP sem hagyja, hogy egyedül tartsa a frontot a szegedi irodalomtörténész "**Csanádi**" tmb., a második ciklusra behozza "**Stefán**" és "**László Péter**" tmb.-t is, s egy ezredest is az állományból, **Lusztig Pétert** Pécsr?l, aki fajsúlyos állambiztonsági tapasztalatokkal rendelkezik.

A homály a mai napig tart, jellemz?, tavaly el?tt egy pártelnök érdekl?dött nálam, mondjam már meg végre - de 19 évre visszamen?leg -, hogy kinek sáros a múltja az ? pártjában, annak frakciójában és választmányában. Tragikomikus példák sora: a gy?ztes rendszerváltó párt, az MDF titkárságán az els? pillanattól ott van az állambiztonság embere: el?bb "**Erdélyi Miklós**" tmb. a III/III-tól, (korábban a rend?rség b?nügyi hálózatának besúgója), majd a **K-3054**-es hírszerz? felel?se. Antall József miniszterelnök titkárságán a sajtó-és médiaügyeket intézi régi kedves ismer?se, a munka-pszichológus "**Kátai György**"/"**Kovács Jen?**" tmb; a képvisel?k irodaházában, a " Fehér Házban" az MDF frakció sajtóirodáján "**Koroknai**" III/III-as tm. kap bizalmi állást. Amíg Antallt nem választják meg miniszterelnöknek hivatalosan nem jár neki a biztonsági ?rizet, de az MDF választmányának egyik tagja látszólag önként vállalkozik, hogy "kormány?rként" vigyáz rá, mindenhova elkíséri, a parlament folyosóján is árnyékként követi; mint utólag rájöttem , ?, a köpcös, jól fésült, s?r?, fekete hajú, kerek arcú, halk szavú test?r volt a "**Kovács János**" fed?nev? ügynök, civilben nyolc általánost végzett kisiparos, akit terhel? adatok alapján szervezett be 1981-ben a BRFK III/III osztálya az egykori politikai elítéltek ellen?rzésére, s a jelek szerint 1990 után is vállalta a további szolgálatokat. Magyaros slamposság, elnagyoaltság, felszínesség. Antall azt sem tudta például - környezete pedig nem világosította fel arról -, hogy az a magyarosított nev? külpolitikai újságíró, akinek kinevezéséhez áldását adja 1990-ben az egyik legfontosabb magyar hírközl? szerv élére, az "**Zsigmondi**" fed?név alatt már 1970 októberét?l a hírszerzés titkos munkatársa, akit 1978-ban átvett a III/II. "Zsigmondi" szép karriert fut be Antall halála után is, meghálálta a nemzeti oldal bizalmát: 2002-ben belépett az MSZP-be.

A miniszterelnök, Kupa Mihály, Grezsa Ferenc és Balás István.

1990 tavaszán a rendszerváltó politika átmenti és megt?ri a volt állambiztonsági vezetés és hivatásos állomány 90 százalékát. Csak a legfels? vezetés távozik. De az is nagy megbecsüléssel. Az Antall-kormány több hónapig irodát tartt fent **Harangozó Szilveszter** r. altábornagynak, volt állambiztonsági f?csoportf?nöknek, Aczél György bizalmas, közvetlen referálójának és **Rédei Miklós** r. vezér?rnagynak, volt III/II-es csoportf?nöknek (kémelhárítás), hogy javaslatokat dolgozzanak ki a BM III. F?csoportf?nökség felszámolására. ?k pedig kidolgozták a békés átmentés módszertanát és menetrendjét. Jól tudták, hogy a titkosszolgálatoknak minden rendszerben az információs monopólium és a mindenütt jelen lévő ügynökhálózat ad igazi hatalmat. (Emlékeztet?ül: 1945-ben Péter Gábor visszakeri a szovjetekt?l Ujszászy István vezér?rnagyot, Horthy els? számú nemzetbiztonsági tábornokát, a 2. vkf. osztály és az Államvédelmi Központ vezet?jét, s a börtönben leírta vele - szinte tankönyvszer?en - a védelmi szolgálat (hírszerzés, elhárítás) felépítését, módszereit, az információ szerzés, s a hálózat m?ködtetésének szabályait, gyakorlatát. A Horthy korszak politikai rend?rségének szakemberei közül még 1969-ben is 46-an dolgoztak a III/II-nél, 38-an a III/III-nál, 17-en a katonai elhárításnál, a III/IV-nél és 16-an a BM Gyorskocsi utcai Vizsgáló Osztályán.) (3. sz. és 4. sz. melléklet)

Tovább szolgálók, eltüntetett iratok

Az Antall által nyugdíjból visszahívott **Boross Péter** 1990 májusától júliusig a polgári titkosszolgálatokat felügyelő politikai államtitkár, júliustól decemberig pedig tárca nélküli miniszter. Októberben óvatos átszervezést hajtott végre az akkor kb. 2500-as létszámú NBH-nál és a 600 fős Információs Hivatalnál. Az NBH állományából távozik 48 volt III/II-es (a kémelhárítási igazgató is, volt párttitkár) és 40 volt III/III-as tiszt, főtiszt; a volt függetlenített régi pártfunkcionáriusok eltávolítása koalíciós kérés volt. Az 1990 előtti tisztviselők többsége - mintegy 600 fő -, a III/II-nél szolgált, létszámuk októberre az NBH-nál 145 főre olvadt. ([5. sz. melléklet](#))

Információs hatalom és ügynökhálózat - ez a titkosszolgálatok kenyere. Ez teszi lehetővé, hogy ne csak végrehajtói legyenek a politikának, hanem befolyásolói és a háttérben urai is. Mivel a történelemben uralkodókra, politikusokra és pártokra is gyűjtöttek adatokat, információkat, a nyilvános hatalom folytonosan fél a háttér hatalomtól. A befolyásolással hivatásszerűen foglalkozó szervezett és fegyelmezett titkosszolgálatiak hamar és könnyen kiismerik a "civil bagázs"-t: a locsogó-fecsegő, rendetlen, hanyag, széthúzó, veszekedő, félrelépő politikusokat, s kellő szakmai fölényrel és derővel megvezetik és kijátsszák őket, olyan zsákutcába viszik a manipuláció, a dezinformáció, a lejáratás, a bomlasztás, az elszigetelés, a kiszorítás, stb. eszközeivel, amiből az esetek többségében nincs szabadulás. (Az nem volt véletlen, hogy a párt-és állami vezetők a III. Főcsoportfőnökségre (ezen belül is elsősorban a hírszerzéshez) dugták be gyerekeiket, lásd az **Apró, Biszku, Brutyó, Cseterki, Gyuricza, Korom és Várkonyi** családok csemetéit, **Péter János** és **Rónai Sándor** gyermekét. Volt olyan káder papa, aki lányát a hírszerzésnél helyezte el, fiát a kémelhárításnál, feleségét pedig a külügyben) ([6. sz. melléklet](#))

Amikor 1990. január 18-án **Horváth István** belügyminiszter parancsára jogutód nélkül megszűnik a III/III, s szerveződik a III/II helyett az új kémelhárítás: a február 14-én megalakuló Nemzetbiztonsági Hivatal, annak emberei **Nagy Lajos** ezredes vezetésével nemcsak a III/II-ből vesznek át hálózati személyeket, hanem a III/III-ból is azokat, akik vállalják a **további szolgálatot**. (A III/III-asok közül egyébként szemezget a katonai hírszerzés és a bűnügyi hálózat is.) Az NBH válogat a BM Roosevelttéri székházának pincéjében, az egykori banktrezorban február 2 és 12, majd április 4 és május 15 között, s közben magához véve **eltüntet** 17-18 ezer kartont, adatlapot az operatív és hálózati nyilvántartóból, melyekkel a mai napig nem tud elszámolni. Nagy Lajos III/I-es ezredes, az NBH alkalmatlan és igen kártékony első főigazgatója (1990 február - 1990 október) előbb 2002-ben, majd 2007-ben két televíziós interjúban is bevallja a jól sejtett tényt: igen, egyes fontos hálózati személyek esetében igyekeztek eltüntetni a rájuk vonatkozó kompromittáló dokumentumokat. Hiánytalanul megmaradt viszont az 1200 SZT-tiszt anyaga a BM külügyi osztályán, továbbá a III/I kartonos és - mint már említettem - a volt Lumumba utcai bázis központi számítógépéről lemásolt, elvitt nyilvántartása. Mikrofilmre is vitték a kartonos nyilvántartást a Bűnügyi Technikai Intézetben. (1990 őszén hallottam azt a később meg nem erősített hírt, hogy elküldt egy viaszlemez is, amelyen egy hang folyamatosan olvassa a hálózati neveket.) ([7. sz. melléklet](#))

1989 decemberében az állambiztonság vezetői már jól látják az új pártok meghatározó politikusait, vannak hazai és nemzetközi információik arról: kik lehetnek az ország leendő vezetői a legfontosabb közjogi posztokon. Ennek tulajdonítják egyesek annak a rejtélyes folyamatnak a megindulását, melynek nyomán fontos dossziékból kritikus oldalakat emelnek ki **selejtezés** címén és megsemmisítik azokat. Semmi sem indokolja ezt a múlt való megismerése elleni, a történettudomány és a levéltárak alapvető érdekeit negligáló drasztikus lépést, hacsak nem a tények meghamisításának politikai szándéka.

folytatjuk...

Dr. Ilkei Csaba, tudományos kutató, volt országgy?lési képviselő?

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
